

N:o 109.

Af herr **T. W. Forsell**, om ändrad lydelse af § 10 mom. 1) i förordningen angående försäljning af spritdrycker den 31 december 1891.

Med framhållande, att mångenstädes inom landet erfarenheten visat, att medgifven rättighet att inom en kommun försälja spritdrycker kan medföra stora olägenheter för angränsande kommuner, att nu gällande lag af den 31 december 1891, angående försäljning af dylika drycker, icke lemnar skydd mot detta onda, att denna olägenhet borde i väsentlig mån motverkas, om angränsande kommuner lemnas rättighet afgifva yttrande i frågan, innan den af Kongl. Maj:ts befallningshafvande slutligen afgjordes, och tillbörligt afseende fästes vid dessa yttranden, — väckte jag vid förlidet års lagtima riksdag motion om ändring uti 10 § 1 mom. af förenämnde kongl. förordning i syfte att undanrödja nyss antydda olägenhet, men denna min motion vann ej understöd af bevillningsutskottet och afslogs af Riksdagen.

Under motionens behandling inom Andra Kammaren syntes den likväl hafva sympatier för sig, hvadan jag vågar att förnya densamma.

Jag har emellertid tänkt, att det mål jag åsyftar lättast nås derigenom, att, sedan handlingarne i ärendet inkommit till Kongl. Maj:ts befallningshafvande, denna myndighet kungör, att bränvinsförsäljningsrätt är begärd af den eller den kommunen och förelägger den eller de kommuner, oberoende af om de äro belägna inom eller utom länet, som hafva något att erinra mot bifall till begärde försäljningsrätten, att inom viss tid inkomma med påminnelser, hvarefter Kongl. Maj:ts befallningshafvande fattar sitt beslut i saken och gifver det kommunalordföranden uti den kommun, som rättigheten sökt, äfvensom länsmanen till känna.

Häri genom lemnas icke allenast kännedom om hvilken eller hvilka kommuner, som sökt försäljningsrätt, utan äfven tillfälle för alla kommuner, som deremot hafva något att erinra, framhålla sina skäl för afslag, och härmed synes mig ock i denna fråga allas rätt vara tillgodosedd.

Med stöd af hvad jag sålunda anfört, får jag vördsamt hemställa,

att Riksdagen ville för sin del besluta, att sista punkten uti 10 § 1 mom. af ofvannämnde kongl. förordning måtte erhålla följande lydelse:

— — — — Kongl. Maj:ts befallningshafvande kungör derefter, att sådant förslag blifvit väckt, och förelägger den eller de kommuner, som hafva något att erinra mot bifall dertill, att inom viss bestämd tid inkomma med påminnelser i målet samt fatte derefter sitt beslut i saken och gifve det kommunalordföranden inom den kommun, som försäljningsrätten sökt, samt vederbörande länsman till känna.

Om remiss till vederbörligt utskott anhålles.

Stockholm den 26 januari 1893.

T. W. Forsell.

Häri instämma:

J. O. Domeij.

A. Svenson
i Edum.

L. Dahlstedt.